RETRAGERE DIN ACTIVITATEA COMPETIȚIONALĂ

METRONOMUL INIMILOR LUI ȚÎRCOVNICU ȘI EFTIMIE

Eliberați din realismul uneori aspru al jocului, din rigoarea uneori absurdă a rezultatului, fotbaliștii redevin niște oameni obișnuiți, capabili să simtă alături de marele public pulsul accelerat al emoției. Sînt sigur că dacă stația de amplificare de pe stadionul piteștean ar fi putut reda, ca la J.O. de la Grenoble, metronomul inimilor lui Țîrcovnicu *și* Eftimie, *în momentele sărbătoririi lor, ele ar fi fost la unison cu cele ale miilor de spectatori pitești — simbolizînd milioanele de spectatori care, de-a lungul anilor, le-au urmărit evoluția pe acel ecran al mirajului care este gazonul.*

Maestrul sportului Ion Țîrcovnicu *a împlinit în această duminică însorită de primăvară, ziua retragerii sale din activitatea competițională, 32 de ani. Care din aceste două prilejuri (sau, cumva, îngemănarea lor simbolică?) să fi determinat apariția pentru prima dată în tribună a mamei lui „Oană"?*

Alături de Țîrcovnicu *se afla fostul său coechipier* Haralambie Eftimie, *prietenul din copilărie, cu care și-a însoțit debutul la* Constructorul București *și finalul carierei în clubul piteștean.*

Și poate că privind cupele de cristal care le-au fost înmînate în semn de prețuire, cei doi foști internaționali și-au rememorat cu acest prilej festiv, multe din paginile echipei al cărei căpitan a fost pînă nu demult Țîrcovnicu, *al cărui „argint viu" a fost* Eftimie.

Ce a însemnat, de fapt, pentru cei doi jucători cariera lor fotbalistică? Pentru Țîrcovnicu, *un debut timpuriu în prima categorie a țării (la echipa bucureșteană* Progresul) *după ce stagiul de doi ani (1953—55) în echipa națională de juniori îl impusese deja. Cu* Dinamo București, *echipa unde s-a consacrat, a dobîndit patru titluri de campion național, anul 1963 aducîndu-i distincția de maestru al sportului și prima selecționare în reprezentativa țării, în meciul de la* Ankara *cu* Turcia *(0—0). Iar el a dăruit acestui club elanul și pasiunea tinereții sale sportive. Din această simbioză a rezultat și cea mai frumoasă amintire a lui Oană: victoria echipei sale la Jena, cu 1—0, asupra lui* Motor Zwickau, *printr-un senzațional gol înscris cu capul, care a consfințit eliminarea campioanei R.D.G. din C.C.E. În cei 12 ani de prezență neîntreruptă în Divizia A,* Țîrcovnicu *a disputat peste 200 de meciuri și a purtat tricoul tricolor de șapte ori.*

Pentru Eftimie, *debutul oarecum întîrziat în prima divizie (a venit la* Dinamo Brașov *în 1957, cînd avea 23 de ani) a fost recompensat de o foarte rapidă ascensiune care l-a recomandat, în mai puțin de un an, pentru echipa națională sub culorile căreia a evoluat de șase ori în decursul anilor. Debutul său remarcabil în prima reprezentativă a coincis cu infuzia de tineret* (Popa, Nelu Nunweiller, V. Alexandru, Dinulescu), *care s-a impus în meciul cu* Ungaria *din 1958. Acest meci constituie, de altfel, cea mai frumoasă amintire din cariera fotbalistică a lui* Eftimie.

Voinescu și Bone, *aflați și ei la sărbătorirea organizată de* F.C. Argeș, *au dăruit — prin căldura îmbrățișării lor — ceva din scînteia nestinsă a rivalității sportive și fair-playului care le-au animat tinerețea, adăugîndu-și, peste ani, lumina camaraderiei sportive.* Eftimie *(acum antrenor la centrul de copii și juniori argeșean) cît și* Țîrcovnicu *(aflat ca student în anul III la ICF, pe drumul profesionalizării superioare) rămîn mai departe în lumea îndrăgită a fotbalului, netrădîndu-și prima dragoste.*

Paul SLĂVESCU

Ultima oară pe gazon? Nu, pentru că momentul emoționant al despărțirii lui Țîrcovnicu și Eftimie de activitatea competițională, de foștii lor coechipieri, nu înseamnă și despărțirea de sportul preferat

COPIII CLUJULUI N-AU DESTULE TERENURI

Orașul de pe Someș își arogă, pe bună dreptate, titlul de a fi contat printre rezervoarele de talente ale fotbalului românesc. Mulți dintre cei care au învățat să joace fotbal pe locurile cu iarbă și soare ale Mănăsturului au ajuns și în echipa națională, iar cei mai mulți dintre ei au intrat cu folos și curaj în echipele de renume ale Clujului, din campionatele naționale, începînd cu Universitatea, continuînd cu Victoria, cu C.F.R.-ul și cu toate celelalte cluburi care au cucerit dreptul de a juca în campionatele primei categorii.

Numărul imens al copiilor, al adolescenților cu care Clujul deține pe bună dreptate titlul de oraș al tinereții, face ca dorința și plăcerea de a juca fotbal, chiar și în forme neorganizate — pentru început — să fie extrem de mare. Dar unde pot juca fotbal, în orele lor libere — fie numai pentru plăcerea, pentru destinderea lor — micuții și mai marii din Cluj? O mică socoteală ne arată că din 88 de locuri de joacă, aceste maidane (un cuvînt cu rezonanță urîtă, dar neexprimînd — în cazul nostru — semnificația pe care, din păcate, au căpătat-o) cunoscute oficial — întruchipînd veritabilele mici stadioane ale cartierelor și străzilor — au rămas astăzi numai 11! O activitate fără foi de arbitraj, fără programări, fără anunțări de ore se desfășura aici de dimineață pînă seara, în raport cu orarul școlar; mii și mii de copii puteau alerga, sări, lovind micuțele lor mingi de cîrpă și, uneori, chiar mingi adevărate. Astăzi numărul lor a scăzut la mai puțin de o treime, în raport direct cu miopia unora dintre arhitecții noilor clădiri care nu văd și nu se gîndesc să prevadă între frumoasele blocuri ce ridică și aceste așa de folositoare spații verzi, gazde ale copilăriei, ale zburdălniciei și dorinței ei de mișcare.

Dar să trecem și la instalațiile specializate pentru fotbal. O constatare ușor de făcut, aceea că stadionul principal începe să fie tot mai des solicitat — nefiind departe de a împărtăși soarta (deloc favorabilă păstrării gazonului la calitatea unui teren reprezentativ) celui din Copou, de la Iași, îți arată că pe celelalte stadioane activitatea nu mai poate fi cuprinsă. Și așa este. Excelentul stadion al C.S.M.-ului cunoaște o restrîngere a volumului de antrenamente și manifestații, vecină cu paralizia; entuziaștii conducători ai C.F.R.-ului au făcut primii pași pentru amenajarea stadionului „Mașiniștilor" (aceasta este denumirea sub care este cunoscut terenul feroviarilor); dar ei nu trebuie să se oprească la jumătatea drumului. Știm că există toate posibilitățile pentru ca acest stadion să ajungă apt de a găzdui jocurile oficiale, de divizia B. De aceea le lansăm o invitație de a porni într-un nou elan constructiv.

Activitatea recent înființatului centru de juniori și copii de la Cluj — unde activează, cu entuziasm, pricepere și eficiență antrenorii Willy Covaci, Avram și Băluțiu — ar putea cunoaște un avînt deosebit dacă... ar dispare un gard de la parcul sportiv al Universității. Ce legătură are gardul cu fotbalul? Are. Dacă acest obstacol ar dispare, frumosul parc ar cîștiga OPT HECTARE DE TEREN ACTUALMENTE NEFOLOSITE, PE CARE — ÎN AFARA ALTOR AMENAJĂRI — S-AR CONSTRUI DOUĂ TERENURI DE FOTBAL. Astfel s-ar decreva atît terenul central cît și actualele terenuri ale parcului, suprasolicitate și de alte discipline și de alte cluburi și asociații clujene. Toate intervențiile clubului „Universitatea Cluj" s-au izbit de indiferența edililor clujeni care ar putea constata inutilitatea modului cum... nu este folosită această suprafață; ea ar întregi, ar aduce la indicii vieții sportive actuale a Clujului, un parc admirabil dar care, e bine să nu uităm, viețuiește și astăzi la dimensiunile concepute cu peste trei decenii și jumătate în urmă!

— ef. i. —

COMPETIȚIILE EUROPENE LA ZI

CAMPIONATUL EUROPEI (sferturi de finală)

TUR	ORAȘUL	MECIURILE	ORAȘUL	RETUR	(AL 3-LEA)
1—0	Londra :	ANGLIA — SPANIA	Madrid	8.V	(—)
1—1	Marsilia :	FRANȚA IUGOSLAVIA	Belgrad	24.IV	(1.V)
3—2	Sofia :	BULGARIA — ITALIA	Neapoli	20.IV	(24.IV)
4.V	Budapesta :	UNGARIA — U.R.S.S.	Moscova	11.V.	(15.V)

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI (Semifinale)

TUR	MECIURILE	RETUR	
24.IV	MANCHESTER UNITED — REAL MADRID	15.V	(17.V)
9.V.	BENFICA LISABONA— JUVENTUS TORINO	15.V	(17.V)

CUPA CUPELOR (Semifinale)

TUR	MECIURILE	RETUR	
1.V	A. C. MILAN — BAYERN MÜNCHEN	8.V.	(15.V.)
24.IV	HAMBURGER S. V. — CARDIFF CITY	1.V	(15.V.)

CUPA ORAȘELOR TÎRGURI (Sferturi de finală)

TUR	MECIURILE	RETUR
0—0	GLASGOW RANGERS — LEEDS UNITED	0—2
1—0	F. C. DUNDEE — F. C. ZÜRICH	1—0
2—1	FERENCVAROS BP. — ATLETICO BILBAO	2—1
0—0	F. C .BOLOGNA — VOIVODINA NOVI SAD	2—0

CONTRA ANGLIEI

După această răsunătoare victorie, a urmat un meci la Praga. Deși toată lumea prevestea o victorie comodă, meciul s-a încheiat cu 1—1, după ce Sindelar îl învinsese încă din minutul 2 pe renumitul Planicka. În continuare, gazdele au dominat categoric, însă Hiden a prevenit o înfrîngere rușinoasă. După acest duș rece, echipa lui Meisl a început pregătirile pentru meciul cu Anglia la Londra. Englezii își completaseră cartea de vizită cu un 7—1 împotriva Spaniei, la care a apărat faimosul Zamora. În jocuri de verificare, Ungaria a fost învinsă de austrieci la Budapesta cu 3—2 și Elveția la Viena cu 3—1.

La 7 decembrie 1932, peste 60 000 de spectatori veniseră la Stamford Bridge-Grounds pentru a urmări meciul anului. Austriecii, vădit incomodați de apărarea dură a gazdelor, au jucat confuz și au pierdut cu 4—3. O escală la Bruxelles se termină cu o victorie (2—1) împotriva Belgiei, astfel încît primirea la Viena a fost totuși plăcută.

Cu această victorie se termină și gloria „Wunderteamului", zile intrate de acum în istoria fotbalului mondial.

Același lucru s-a întîmplat și cu portarul Rudi Hiden, acel ucenic de cofetar denumit pe urmă „Leul din Prater", care a fost realizatorul principal al victoriilor. Acest Hiden, pentru generații întregi un idol sportiv adevărat, este considerat și astăzi ca unul dintre cei mai buni portari ai lumii, și totodată ca un pionier al acestui post al jocului rege. El a introdus pentru prima oară degajarea cu mîna — reușea să arunce cu o siguranță uimitoare balonul pînă la 50 de metri. A fost și primul portar care a îmbrăcat echipamentul negru. În cariera sa, de peste 30 de ani, nu a fost niciodată eliminat de pe teren, sau sancționat de club sau federație. Fair-play-ul lui a devenit legendar, deși s-a văzut și el în situații critice, în care nervii puteau să se descarce. Dar Hiden a suportat toate accidentele cu stoicism. Și au fost destule. El a înregistrat nu mai puțin de 10 coaste rupte și o operație mai gravă. Dar despre aceste lucruri conducătorul actual al clubului FC Neapole îți povestește în patru limbi (cunoaște la perfecție germana, franceza, engleza și italiana), ore întregi fără nici o părere de rău.

ÎN FRANȚA

Hiden, care voia să se transfere în 1930 la un club englez și-a continuat activitatea, după decăderea „Wunderteamului", în Franța la Racing Club Paris. Aici și-a trăit a doua tinerețe, cîștigînd cu clubul său de două ori campionatul și de 6 ori Cupa Franței. După ce a dobîndit cetățenia franceză, a participat la trei jocuri internaționale. Lucru care era să-l coste scump în cel de al doilea război mondial. Gestapo-ul german l-a trimis pentru un an la închisoare. După terminarea războiului, a fost unul dintre reanimatorii jocului cu balonul rotund în Franța, contribuind la reconstituirea clubului Racing; început care marchează etapa a III-a a carierei sale, ca antrenor. După puțin timp petrecut în Franța, a fost chemat în Italia, unde își desfășoară și astăzi activitatea. „Stațiile" lui: 4 ani la Mesina, 3 ani la Salermo și 2 ani la Palermo. După un scurt intermezzo în patrie (Klagenfurt) a trecut din nou în Italia, țară care a devenit pentru el a treia patrie.

Conform tradiției, ziariștii sportivi, ori de cîte ori îl întîlnesc, îi cer și lui părerea despre dezvoltarea fotbalului în general și stadiul lui actual. Hiden, care el însuși a căutat întotdeauna noul în această disciplină, susține categoric că azi calitatea fotbalului este superioară față de anii „așa numitului fotbal de glorie". (1930—1940).

DESPRE FOTBALUL DE AZI

Dar de ce scade interesul pentru acest joc? „În primul rînd din cauza concepției. În trecut s-a jucat mai mult pentru victorie. Astăzi se joacă ca să nu pierzi. Jocul defensiv este o urmare a faptului că în echipe nu există prea mulți, sau chiar de loc, fotbaliști cu personalitate, care să fie totodată și realizatori. Ca să joci în apărare pe postul de măturător cred că nu trebuie să fi maistru, ci să ai numai o pregătire fizică bună", *răspunde Hiden.*

În privința mult criticatului fotbal profesionist? „Vreau să vă spun că pentru mine nu există, mă refer la sportul de performanță, două noțiuni. Ca să reușești astăzi în arena internațională trebuie să fii de meserie fotbalist. Vreau să dau și un diagnostic pentru fotbal: pînă cînd nu vor apărea aceste personalități în așa fel încît fiecare echipă națională să aibă nu unul sau doi, ci 20, calitatea fotbalului nu se va îmbunătăți. Rețineți: „Wunderteamul" avea cel puțin 18 rezerve de aceeași valoare ca și titularii"